

Преюдициално запитване, отправено от Bundesverwaltungsgericht (Германия) на 13 март 2009 г. — Федерална република Германия/D, участници: Vertreter des Bundesinteresses към Bundesverwaltungsgericht, Bundesbeauftragte für Asylangelegenheiten към Bundesamt für Migration und Flüchtlinge

(Дело C-101/09)

(2009/C 129/11)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesverwaltungsgericht

Страни в главното производство

Ищец: Федерална република Германия

Ответник: D

Участници: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht (представляващият интересите на федерацията към Федералния върховен административен съд)

Bundesbeauftragte für Asylangelegenheiten beim Bundesamt für Migration und Flüchtlinge (Комисар към Федералната служба за миграция и бежанци по въпросите, свързани с политическото убежище)

Преюдициални въпроси

- 1) Налице ли е тежко престъпление от общ характер или нарушение, противоречащи на целите и принципите на Обединените нации по смисъла на член 12, параграф 2, букви б) и в) от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 година относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила (¹), когато като борец и деятел, отчасти също и като член на ръководния комитет, чужденецът е бил свързан дълги години с организация (в случая РКК), която при своята въоръжена борба срещу държавата (в случая Турция) постоянно е използвала терористични методи и е посочена в списъка на лицата, групите и образуванията в приложението към общата позиция на Съвета относно прилагането на специални мерки за борба с тероризма, и с това чужденецът е подпомагал активно нейната въоръжена борба от висшестояща позиция?
- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос: Изключването на признаването на статут на бежанец по член 12, параграф 2, букви б) и в) от Директива 2004/83/ЕО подчинено ли е на условието чужденецът да продължава да представлява източник на опасност?
- 3) При отрицателен отговор на втория въпрос: Изключването на признаването на статут на бежанец по член 12, параграф 2, букви б) и в) от Директива 2004/83/ЕО подчинено ли е на извършването на проверка на пропорционалността, свързана с конкретния случай?

4) При утвърдителен отговор на третия въпрос:

- a) Трябва ли при проверката на пропорционалността да се вземе предвид обстоятелството, че чужденецът се ползва от защита срещу експулсиране съгласно член 3 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи от 4 ноември 1950 или съгласно националните разпоредби?
- б) Само в изключителни случаи, притежаващи особени характеристики, ли изключването е непропорционално?

5) Съвместимо с директивата по смисъла на член 3 от Директива 2004/83/ЕО ли е положение, при което въпреки наличието на основание за изключване по член 12, параграф 2 от директивата и отнемането на статута на бежанец по член 14, параграф 3 от директивата, чужденецът продължава да бъде признат съгласно националното конституционно право за лице, което има право на убежище?

(¹) ОВ L 304, стр. 12.

Преюдициално запитване, отправено от Tribunale di Firenze (Италия) на 13 март 2009 г. — Camar Srl/Председателят на Министерски съвет

(Дело C-102/09)

(2009/C 129/12)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale di Firenze

Страни в главното производство

Ищец: Camar Srl

Ответник: Председателят на Министерски съвет

Преюдициални въпроси

- 1) Представлявал ли е член 14 от Първата конвенция от Яунде пречка за въвеждането от страна на държава-членка на вътрешен данък върху бананите с произход от Сомалия, който на практика не е бил приложим спрямо банани местно производство (чието производство е било изцяло несъществуващо или незначително), нито спрямо какъвто и да било друг вид плодове местно производство?

В случай на утвърдителен отговор на предходния въпрос:

- 2) Представлявал ли е Протоколът „Банани“, приложен към Конвенцията от Ломе, в сила към съответния момент, пречка за събирането на данък, несъвместим с член 14 от Първата конвенция от Яунде, върху вноса в Италия на сомалийски банани, извършен през 1990 г., като се имат предвид разпоредбите на посочения протокол във връзка с аналогичните разпоредби на протоколите, приложени към предходните конвенции от Ломе, както и с член 5 от Втората конвенция от Яунде?

В случай на отрицателен отговор: